

แนวปฏิบัติในการสอบปากคำของพนักงานสอบสวน

สอบปากคำผู้กล่าวหาต้องสอบสวนให้ปรากฏ

สอบปากคำผู้ต้องหา

1 หากไม่มีหลักฐานตามสมควร
ว่าผู้ต้องหาคณะทำความผิด
ให้แจ้งเพียงว่าถูกกล่าวหาอย่างไร
โดยไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหา

1

2 หากมีพยานหลักฐานตามสมควร
ว่าผู้ต้องหาคณะทำความผิด
ให้แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมแจ้งสิทธิว่า
ผู้ต้องหาจะมีสิทธิจะให้การหรือไม่ก็ได้
และมีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ที่ตนไว้ใจเข้าฟัง
การสอบปากคำตนได้

2

3 กรณีผู้ต้องหาให้ปากคำ
แล้วไม่ยอมลงลายมือชื่อ
ให้พนักงานสอบสวนหมายเหตุไว้

3

4 คดีอัตราโทษประหารชีวิต
ก่อนเริ่มถามปากคำต้องถามว่าผู้ต้องหา
มีทนายความหรือไม่
หากไม่มีต้องจัดหาให้

4

สอบปากคำพยาน

1

- สอบปากคำให้เห็นว่าพยานมีความเกี่ยวข้องกับคดีนี้อย่างไร เป็นประจักษ์พยานหรือพยานแวดล้อม

2

- กรณีพยานไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้ พนักงานสอบสวนต้องจัดหาล่ามแปลในการสอบปากคำ

3

- พยานผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้รายงานผลการตรวจไว้แล้ว ไม่ต้องบันทึกปากคำอีก

สอบปากคำบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี

1

ต้องจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมฟังการสอบสวน

2

จัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการสอบสวน

แนวปฏิบัติในการสอบปากคำของพนักงานสอบสวน

ส่วนที่ 1 หลักการและเหตุผล

การสอบสวน

การสอบสวน หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่น ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(11) กำหนด ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะ ทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ การสอบสวนให้เริ่มการสอบสวนโดย มิชักช้า จะทำการในที่ใด เวลาใด และแต่จะเห็นควร โดยผู้ต้องหาไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วย (มาตรา 130)

การสอบสวนในคดีอาญาแยกออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1) การสอบสวนในคดีความผิดอาญาแผ่นดิน ซึ่งเป็นความผิดที่กระทบต่อความสงบสุขของสังคม โดยรวม เช่น ความผิดฐานลักทรัพย์ หรือฉ้อโกงประชาชน พนักงานสอบสวนสามารถทำการสอบสวนได้ ตั้งแต่เมื่อ ทราบว่ามีการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้น โดยไม่ต้องมีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

2) การสอบสวนในคดีความผิดต่อส่วนตัวหรือความผิดอันยอมความได้ เช่น ความผิดฐานข่มขืน ทรัพย์ หรือทำให้เสียทรัพย์ พนักงานสอบสวน จะทำการสอบสวนได้ก็ต่อเมื่อมีคำร้องทุกข์จากผู้เสียหายตามกฎหมาย เสียก่อน

โดยที่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยในปัจจุบันใช้ระบบกล่าวหา อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาไว้ โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้กระทำความผิด ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องทำ การพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้ปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยกระทำความผิดอาญาจริงตามที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ เนื่องจากผลของกระบวนการ

ยุติธรรมทางอาญาอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้น ถูกลงโทษจำคุกหรือ ประหารชีวิต ซึ่งเป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาอย่างร้ายแรง การสอบสวนซึ่งกระทำโดยพนักงานสอบสวนในเบื้องต้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงและกลับกรองข้อเท็จจริง อย่างรอบคอบ เพื่อพิจารณาว่าข้อกล่าวหาที่มีมูลหรือไม่เพียงใด ก่อนเสนอพนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหา นั้น ต่อศาลเพื่อพิจารณาคดีต่อไป

ในการสอบสวนพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด มิฉะนั้น การสอบสวนจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในชั้นศาลเสียไปได้ เนื่องจาก ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดห้ามไม่ให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีใดต่อศาลโดยไม่ได้มีการ สอบสวนในความผิดนั้นก่อน การสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงมีผลเท่ากับว่าไม่เคยมีการสอบสวน ทำให้พนักงาน อัยการไม่มีอำนาจยื่นฟ้องคดี และหากคดีขึ้นสู่การพิจารณาคดีของศาลแล้ว ศาลต้องมีคำพิพากษายกฟ้อง

การสอบสวนในคดีอาญาจึงมีความสำคัญเนื่องจากเป็นต้นธารของกระบวนการยุติธรรม เป็นกลไกของรัฐที่ใช้ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็นหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา จำเลยและ ผู้เสียหาย ดังนั้น พนักงานสอบสวนจึงต้องทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยด้วยความสุจริต เทียงธรรม ซึ่งจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีได้รับความ ยุติธรรมด้วยกันทุกฝ่าย และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมให้กับประชาชน

ส่วนที่ 2 แนวทางการสอบสวน/สอบปากคำ

1.ผู้มีอำนาจสอบสวน

1. การสอบสวนต้องกระทำโดยเจ้าพนักงานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา **121** ก กำหนดพนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั้งปวง และมาตรา **131** ให้พนักงาน สอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิด เท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์

จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา

2. คดีความผิดอันยอมความได้หรือความผิดต่อส่วนตัวต้องมีการร้องทุกข์ตามระเบียบก่อน

3. การสอบสวนกับการตรวจค้นจับกุมเป็นคนละขั้นตอนกัน

4. ต้องแจ้งข้อเท็จจริงและข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ

5. การสอบสวนมากน้อยเพียงใดหรือเสร็จสิ้นเมื่อใดเป็นดุลพินิจพนักงานสอบสวน ทั้งนี้

พนักงานสอบสวน จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ 419/2556 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2556 โดยเคร่งครัด

2.การแจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

คำร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(7) หมายถึง การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหา ต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

คำกล่าวโทษ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(8) หมายถึงการที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ดี ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้นกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 123 ผู้เสียหายอาจร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนได้ คำร้องทุกข์นั้นต้องปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้ร้อง ทุกข์ ลักษณะแห่งความผิดพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำลง ความเสียหายที่ได้รับและชื่อหรือรูปพรรณของ ผู้กระทำความผิดเท่าที่จะบอกได้ คำร้องทุกข์นี้จะทำเป็นหนังสือหรือร้องด้วยปากก็ได้ ถ้าเป็นหนังสือต้องมีวันเดือนปีและ ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ถ้าร้องด้วยปากให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ ลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกกับผู้ร้องทุกข์ในบันทึกนั้น

3.แนวทางการสอบปากคำผู้ต้องสงสัย/พยาน ของพนักงานสอบสวน

- 2.1 แจ้งสิทธิที่จะฟังมีตามกฎหมายให้ทราบ
- 2.2 ถ้าหากผู้ถูกสอบปากคำเป็นชาวต่างชาติ ไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ ให้จัดหาล่ามให้
- 2.3 สอบถามชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ /เบอร์โทรศัพท์ ที่สามารถติดต่อได้ ส่วนที่ 2 แนวทางการสอบสวน/สอบปากคำ
- 2.4 สอบถามความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้องในคดี/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 2.5 สอบถามรายละเอียด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 2.6 บันทึกรายละเอียดข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์เรียงตามวันเวลา (ถ้ามี)
- 2.7 ให้ผู้ที่ถูกสอบปากคำอ่านคำให้การ/หรืออ่านให้ฟัง (แล้วแต่กรณี)

4.แนวทางการสอบปากคำผู้ต้องหา ของพนักงานสอบสวน

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวน สอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า ผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ

ซึ่งพนักงานสอบสวนมีแนวทางการปฏิบัติในการสอบปากคำ ดังนี้

- 2.1 แจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ
- 2.2 ถ้าหากผู้ถูกสอบปากคำเป็นชาวต่างชาติ ไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ ให้จัดหาล่ามให้
- 2.3 สอบถามชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่อาชีพ /เบอร์โทรศัพท์ ที่สามารถติดต่อได้

2.4 แจ้งพฤติการณ์/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคดีให้ทราบ

2.5 แจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบ (กรณีผู้ถูกสอบสวนคำเป็นผู้ต้องหา)

2.6 สอบถามความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้องในคดี/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2.7 สอบถามรายละเอียด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2.8 บันทึกรายละเอียดข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์เรียงตามวันเวลา (ถ้ามี)

2.9 ให้ผู้ที่ถูกสอบสวนคำอ่านคำให้การ/หรือพนักงานสอบสวนอ่านให้ฟัง (แล้วแต่กรณี)

เอกสารที่ต้องนำมาด้วย

๑.บัตรประจำตัวประชาชน ถ้าไม่มีให้นำเอกสารที่ทางราชการออกให้ เช่น หนังสือเดินทาง, ใบอนุญาตขับขี่ หรือตรวจสอบจากข้อมูลทะเบียนราษฎร

๒.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา (ถ้ามี)

๓.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่กล่าวหาทั้งหมด เช่น หลักฐานการเงิน หลักฐานการหลอกลวง ประกาศเชิญชวน ภาพแชททางออนไลน์ เป็นต้น

4.หนังสือมอบอำนาจ(ถ้ามี)

4.1 การสอบสวนปากคำบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การถามปากคำและการสืบพยานเด็ก กำหนดวิธีปฏิบัติในการ ถามปากคำ การชี้ตัวผู้ต้องหาของผู้เสียหายหรือพยานการสืบพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี รวมทั้งการ สอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ต้องมีนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ 4 และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วย โดยมีมุ่งหมายมิให้เด็กได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและสภาวะทางจิตใจจาก กระบวนการยุติธรรม การดำเนินการดังกล่าว เฉพาะคดีที่กฎหมายกำหนดดังต่อไปนี้

1. คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ
2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการข่มขืนต่อผู้
3. ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ
4. ความผิดฐานกรรโชก ซิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา
5. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
6. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก
7. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
8. คดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีร้องขอ

4.1.2 การวิธีการสอบปากคำบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี(ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๓3 ทวิ)

1. ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนนัดในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
2. ให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำเด็กนั้น และ
3. ในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าการถามปากคำเด็กคนใดหรือคำถามใดอาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของพนักงานสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร
4. ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการทราบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กทราบถึงสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือคุ้มครองและได้รับการเยียวยาความเสียหายตามกฎหมาย การตอบคำถาม

ของพนักงานสอบสวนสามารถ ตอบคำถามพร้อมอ้างถึงพยานบุคคล/พยานเอกสารหรือวัตถุพยานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

4.2 กรณีคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

การสอบปากคำผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิง ให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นหญิงเป็นผู้สอบสวน เว้นแต่ผู้เสียหายนั้น ยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอื่น และให้บันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ ทั้งนี้ผู้เสียหายจะขอให้บุคคลใด ร่วมในการถามปากคำนั้นด้วยก็ได้ (มาตรา 133)

กรณีคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการชุลมุน ต่อสู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการใน การป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือคดีความผิดอื่น ที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีร้องขอ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือ พยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถาม ปากคำเด็กนั้น และในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าการถามปากคำเด็กคนใดหรือคำถามใด อาจจะมีผลกระทบต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของพนักงาน สอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร (มาตรา 133 ทวิ)

ส่วนที่ 3 พนักงานสอบสวนไม่ทำการสอบสวน

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 122 พนักงานสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในกรณีต่อไปนี้ ก็ได้

- (1) เมื่อผู้เสียหายขอความช่วยเหลือ แต่ไม่ยอมรับทุกข้อตามระเบียบ
- (2) เมื่อผู้เสียหายฟ้องคดีเสียเองโดยมิได้ร้องทุกข์ก่อน
- (3) เมื่อมีหนังสือกล่าวโทษเป็นบัตรสนเท่ห์ หรือบุคคลที่กล่าวโทษด้วยปากไม่ยอมบอกว่าเขาคือใคร หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อในคำกล่าวโทษหรือบันทึกคำกล่าวโทษ

1. การถอนคำร้องทุกข์

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 126 ผู้ร้องทุกข์จะแก้คำร้องทุกข์ระยะใด หรือจะถอนคำร้องทุกข์เสียเมื่อใดก็ได้ในคดีซึ่งมิใช่ความผิดต่อส่วนตัว การถอนคำร้องทุกข์เช่นนั้นย่อมไม่ตัดอำนาจพนักงานสอบสวนที่จะสอบสวน

แนวทางการสอบปากค าของพนักงานสอบสวน

1. สอบปากค าผู้ที่จะถอนค ำร้องทุกข์เพิ่มเติมจากค ำให้การเดิม
2. สอบถามความยืนยันค ำให้การเดิมที่พนักงานสอบสวนสอบปากค าไว้
3. สอบถามความประสงค์ที่มาพบพนักงานสอบสวน (กรณีมาถอนค ำร้องทุกข์)
4. ให้ผู้ที่ถูกสอบปากค ำอ่านค ำให้การ/หรือพนักงานสอบสวนอ่านให้ฟัง (แล้วแต่กรณี)

แนวทางการสอบปากค ำของพนักงานสอบสวน

1. สอบปากค ำผู้ที่จะถอนค ำร้องทุกข์เพิ่มเติมจากค ำให้การเดิม
2. สอบถามความยืนยันค ำให้การเดิมที่พนักงานสอบสวนสอบปากค ำไว้
3. สอบถามความประสงค์ที่มาพบพนักงานสอบสวน (กรณีมาถอนค ำร้องทุกข์)
4. ให้ผู้ที่ถูกสอบปากค ำอ่านค ำให้การ/หรือพนักงานสอบสวนอ่านให้ฟัง (แล้วแต่กรณี)

แนวปฏิบัติในการสอบปากคำบุคคลต้องสงสัย/พยาน ของพนักงานสอบสวน

บุคคลต้องสงสัย/พยาน ที่มาพบ/หรือถูกพนักงานสอบสวนเรียกมาพบ

พนักงานสอบสวน

- แจ้งสิทธิที่จะฟังมีตามกฎหมายให้ทราบ
- ถ้าหากผู้ถูกสอบปากคำเป็นชาวต่างชาติ ไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ ให้จัดหาล่ามให้
- สอบถามชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ /เบอร์โทรศัพท์ ที่สามารถติดต่อได้
- สอบถามความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้องในคดี/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- สอบถามรายละเอียด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- บันทึกรายละเอียดข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์เรียงตามวันเวลา (ถ้ามี)
- ให้ผู้ที่ถูกสอบปากคำอ่านคำให้การ/หรืออ่านให้ฟัง (แล้วแต่กรณี)

แนวปฏิบัติในการสอบปากคำผู้ต้องหาผู้ต้องหามาปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน

ผู้ต้องหาถูกจับกุมหรือผู้ต้องหามาปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน

พนักงานสอบสวน

- แจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ
- ถ้าหากผู้ถูกสอบปากคำเป็นชาวต่างชาติ ไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ ให้จัดหาล่ามให้
- สอบถามชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ /เบอร์โทรศัพท์ ที่สามารถติดต่อได้
- แจ้งพฤติการณ์/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคดีให้ทราบ
- แจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบ (กรณีผู้ถูกสอบปากคำเป็นผู้ต้องหา)
- สอบถามความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้องในคดี/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- สอบถามรายละเอียด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- บันทึกรายละเอียดข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์เรียงตามวันเวลา (ถ้ามี)
- ให้ผู้ที่ถูกสอบปากคำอ่านคำให้การ/หรือพนักงานสอบสวนอ่านให้ฟัง (แล้วแต่กรณี)

แนวปฏิบัติในการสอบปากคำบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี

ผู้บังคับการในการถามปากคำ/สืบพยานเด็ก

ตำรวจ

พนักงานอัยการ

นักสังคมสงเคราะห์
หรือนักจิตวิทยา

บุคคลที่เด็กร้องขอ

เมื่อเด็กต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม
เด็กต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ
ต่างจากผู้ใหญ่

แจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ

1. ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
2. ให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำเด็กนั้น และ
3. ในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าการถามปากคำเด็กคนใดหรือคำถามใด อาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของพนักงานสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร
4. ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการทราบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กทราบถึงสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือคุ้มครองและได้รับการเยียวยาความเสียหายตามกฎหมาย